

[Lis Groes.]

tigt at fremhæve, at hele den indtægtsmasse, som sambeskattede gifte kvinder tjener i dag, i 1961 udgjorde 6,8 pct. af den samlede indtægtsmasse, der bliver beskattet under den direkte beskatning. Det vil altså sige ca. 3 pct. af den samlede indtægtsmasse, når man slår direkte og indirekte skatter sammen. Det er altså en uendelig lille del af den samlede sum, og derfor vil de økonomiske virkninger af visse ændringer i beskatningen af gifte kvinder ikke få så uoverskuelige økonomiske konsekvenser.

Spørgsmålet om de medhjælpende hustruer er rejst fra forskellig side og også nævnt i den højtærede finansministers fremsættelsestale, og jeg synes, det er helt rimeligt, at man inddrager dette problem; men det er også rimeligt, når finansministeren fremhæver, at det er langt enklere at udtrage de penge, der er tjent ved egen virksomhed og ved lønarbejde, end det er at finde en løsning for den nævnte kategori. Jeg mener, at vi i udvalget nærmere kan drøfte, om man kunne finde frem til en løsning her, eventuelt således at man, hvis man afskaffer det gammeldags hustrufradrag, overdrager dette til de medhjælpende hustruer.

Det ærede medlem fru Gunhild Due var inde på et spørgsmål, som jeg også har set drøftet i pressen, nemlig hvorvidt den højtærede finansministers lovforslag skulle have den følge, at alle små indtægter herefter skulle beskattes hårdere. Jeg kan ikke se begrundelsen for, at lovforslaget skulle føre til dette, men jeg tror, det ville være en hjælp for os, hvis finansministeren ville udtale sig derom. Det er klart, at når vi i dag ikke har skalaer, ikke har noget om, hvordan bundfradrag og den slags ting skal være i den kommende udskrivningslov, så er det svært at bedømme de økonomiske virkninger. Men jeg har da, hvor jeg har været med i en diskussion, sagt, at jeg ikke kunne tænke mig, at finansministeren netop skulle stille imod, at alle små indtægter fremover skulle behandles hårdere. Jeg tror, det var godt at få manet i hvert fald det spøgelse i jorden.

Så har man beskæftiget sig en del med spørgsmålet om at finde frem til en beskatning, der var rimelig både over for de ægtepar, hvor hustruen har sit arbejde i hjem-

met, og over for de ægtepar, hvor hun har selvstændigt arbejde. I hele denne problemstilling er der noget, jeg gerne vil fremhæve, og det er, at hver gang en gift kvinde går ud i arbejdslivet, er hun med til at forhøje nationalproduktet, og så er hun også med til at forhøje skattemassen. Det synes jeg dog må være rimeligt at sige. En anden ting er, at de gifte kvinder, der går i hjemmet, udfører et arbejde i hjemmet af stor betydning. De uafhængiges repræsentant var inde på problemet om de gifte kvinders arbejde i hjemmet. Man kan jo sammenligne med, hvad det f. eks. koster at have en husmoderafløser, og hun er der jo kun i 8 timer, mens andre koner må virke det meste af døgnet, men lad gå med det. Hvis man altså sammenligner med de 8 timer, vil man se, at der kan tilføres et hjem ganske betydelige værdier; disse værdier beskattes ikke i dag, og det mener jeg heller ikke de fremover skal. Men det vil altså sige, at i de tilfælde, hvor hustruen kan anvende betydelig tid i sit hjem, har hun mulighed for at skabe betydelige værdier — og betydelige ubeskattede værdier. Deroverfor står de andre kvinder, som må klare indkøb, som må klare madlavning og alt det i en fart og derfor ikke kan være med til at skabe de samme værdier ved syning af børnenes tøj, reparation af hjemmets udstyr o. s. v. Det tror jeg er rimeligt at tage med i betragtning.

Endelig vil jeg gerne slutte af med en rent samfundsøkonomisk betragtning. Den højtærede økonomiminister understregede i sin tale her forleden dag, at en af betingelserne for fortsat økonomisk vækst i vort samfund var, at vi kunne skaffe arbejdskraft frem. Det har været drøftet at importere fremmed arbejdskraft, og andre ting har været drøftet. Jeg mener, at hvis vi får lagt tingene bedre til rette og bl. a. ikke får en direkte særlig skat på gifte kvinders indtægter, vil vi være med til at rydde vejen for, at det bliver muligt for flere at tage arbejde, og også for, at de ikke holder op på et bestemt tidspunkt. Dette, at $\frac{2}{3}$ af hustruindtægterne ligger på 6.000 kr. og derunder, kunne tyde på, at mange gifte kvinder i dag ikke tør fortsætte med at arbejde, og det kan jo også være, manden simpelt hen siger: nu må du holde op, ellers bliver skatten for stor. Det bevirker f. eks.,